

Vidlák: Ještě do nás nestřílejí

- CZ24 News | 1. ledna 2024

ČESKO: Můj tatínek se o mě bojí. Sice zpravidla souhlasí s mými názory a často jsou to jeho postoje, které pak promítám do svých článků, ale je to už starý pán, nepřišel o schopnost imaginace a tak si dovede až příliš barvitě představit, co všechno se mi může stát. A co, jen mně... co se může stát celé mé rodině. „Uvědom si, synu, že pánové nahoře mají celé týmy lidí, kteří nemají na práci nic jiného, než po tobě jít, čekat na jakékoliv tvoje klopýtnutí a pak tě zadupat do země. Kdyby šlo jen o tebe samotného, ale ty máš velkou rodinu a dopadne to i na tvoje děti.“

Mám si prý vzpomenout na Chartisty... Také se tak snažili, také tak křičeli, také bojovali proti režimu, ale nakonec se to sesypalo úplně z jiné strany, až prostě přišel čas (a Gorbačov). Co jim ten odboj přinesl? Pouze zničené rodiny i zničené existence. A když pak přišel Plyšák, najednou byla Kotlinka plná disidentů a být Chartistou už nebyla žádná kvalifikace. Navíc se ukázalo, že staří komunističtí ministři byli asi o 200% kompetentnější než ti porevoluční. Narozdíl od těch nových, ti původní měli pro ministerskou funkci nějakou kvalifikaci.

„Představ si, synu, kdybys takhle psal třeba v Mexiku... proti narkobaronům. Myslíš, že bys byl ještě naživu? Nebo, ať nechodíme tak daleko, podívej se do Francie... cekneš tam proti muslimům a oni tě prostě zabijí. Dělalí to novinářům i učitelům.“

Já na to tatínkovi vždycky odpovídám, že ve Francii se také dalo psát a mluvit o muslimské migraci. Před dvaceti roky... Hrozilo za to zhruba stejné nebezpečí, jako když o tom dneska mluvíme tady u nás. Hrozila za to dehonestace od liberálních médií, hrozilo za to popotahování po soudech... člověk schytl nějaké ty střely ze sračkometů... ale nehrozilo, že přijde nějaký Abdul a vystřelí celou redakci Charlie Hebdo. Nehrozilo, že ubodají učitele ve škole. Nehrozily školní rvačky, u kterých by museli asistovat těžkooděnci.

Škoda, že se před dvaceti roky nenašlo ve Francii víc odvážných, kteří by ustáli mediální dehonestaci a byli ochotni riskovat alespoň to malé nebezpečí v podobě místních Igorů Strížíů. Škoda, že se v Německu nenašlo víc takových, kteří by byli ochotni podstoupit mediální lynč, v době, kdy se schvalovala stavba velké mešity v Kolíně nad Rýnem. Škoda, že se nenašlo víc takových, kteří byli ochotni riskovat popotahování po soudech a byli ochotní smířit se s ostudou ve svém okolí.

Škoda že Wilders v Holandsku nepřišel o mnoho let dříve. Škoda, že neměli dva Wilderse, nebo deset Wildersů. Škoda, že nepřišli v době, kdy se ještě dalo něco dělat, kdy mělo smysl se bouřit a snažit se změnit své úděly. Škoda, že se v Evropě nenašli lepší politici v době, kdy se dalo s Ruskem mluvit a kdy Putin neměl tolik sil, co má dneska. Škoda, že se našlo tak málo odvážných, kteří by poukazovali na mediální lži ohledně Majdanu.

Tehdy se ještě mluvit dalo. Nebezpečí bylo malé, tehdejší Rakušanové ještě neměli vybudované svoje K.R.I.T.y, ještě nebylo tolik strážců jediné pravdy a tolik inkvizitorů, kteří jiné názory potírali. Hrozil především mediální lynč a posměšky od sousedů.

Pro Francii, Německo a nejspíš i pro Brusel je teď už zřejmě pozdě. Obrovskou loď neotočíte na místě. O změně kurzu mělo smysl mluvit, dokud nevjela mezi ledovce. Tehdy byla záchrana víceméně snadná... jen nebylo dost těch, kteří měli odvahu ke vzpouře, i když se jednalo o vzpouru v mezích ústavy.

Vždycky tatínkovi říkám, že ještě tady ty africké a syrské inženýry nemáme. Ještě nestaví největší mešitu v Praze. Ještě jsme nepřijali euro. Ještě tu máme soudce, kteří ty dezoláty občas i osvobodí. Ještě máme právníky, kteří dezoláty obhajují. Ještě jsme nevyhlásili válečný stav, ani jsme nikomu nevyhlásili válku. Ještě pořád jsme ve fázi, kdy se lidská rozhodnutí, vtělená do zákonů, dají jinými lidskými rozhodnutími zrušit. Ještě jsme nevypnuli jaderné elektrárny. Ještě pořád k nám Družbou ta ruská ropa teče.

Ještě pořád nám hrozí především mediální shitstorm. Ještě pořád nás mohou zavřít až po soudním procesu. Ještě pořád jsou policajti spíš na naší straně, než na té liberální. Už jsou sice šmejdi, kteří si na základě mediální masáže před námi uplivnou, ale ještě pořád naši přátelé pro jistotu nepřecházejí ulici na druhou stranu, aby neměli oplétačky s úřady, že se s námi byť jen potkali.

Ještě pořád se dá tomu nejhoršímu zabránit.

Kdy jindy se o to pokusit, než teď? Nikde není řečeno, že se v EU najde nějaký Gorbačov, který to rozpustí sám. Také se může najít nějaký Mao ce Tung, který tváří v tvář hospodářské krizi vymyslí Velký skok. Může se najít také nový Hitler. Že se Sovětský svaz pokojně rozpadl, není žádný precedens, aby se pokojně rozpadla i EU a stačilo jen sedět na gauči a sledovat to s popcornem v ruce. Podívejte, jak dopadla Ukrajina... Tam také nejvíc lidí prostě jen stálo stranou a nic neříkali. Fronta se jich teď ale neptá, jaký měli názor... ruské granáty rozšmelcují všechny. Bylo jim houby platné, že s kýblem popcornu čekali, až se ukrajinské naděje na NATO a EU neuskuteční.

Ještě do nás nestřílejí. Ještě máme celkem široké možnosti, se bouřit a tlačit na vládu. Ještě pořád nás všechny nezablokovali. Ještě pořád máme čas svůj osud změnit. Ještě tu nejsou miliony lidí, co požadují šariju. Ještě nemáme sousedy, kteří vůči nám mají územní požadavky. Ještě tu není lágr na politické odpůrce a dokonce tu ještě nikdo neruší veřejnoprávní televize, jako v Polsku.

Ještě nám vládnou neumětelové a pitomci. Představte si, kdyby tam místo Rakušana byl někdo, kdo by to opravdu uměl. Někáký skutečný sekáč, co se nezakecá. Představte si, že by Fialovy priority uváděl v život někdo doopravdy schopný. Třeba Kalousek. Představte si, že by na ministerstvu obrany neseděla hysterka, ale někdo, kdo by nás do války s Rusem vedl chladně, plánovitě a hlavně schopně.

Naše riziko je sice nepříjemné, ale pořád ještě malé. Naši předci riskovali mnohem víc a platili svojí lásku k národu krví. Proti nám zatím stojí Pečínkové, Šafrové, Šídlové a Taberyové. Stojí proti nám Strážové. Ještě proti nám nestojí novodobý K.H. Frank ani Emanuel Moravec. Zatím po nás jen střílejí slovy a to se dá vydržet.

V poslanecké sněmovně je pořád ještě 91 poslanců, kteří nejsou s vládou. Pořád ještě se voleb účastní i strany, které slibují prosazovat naše vidění světa. Pořád ještě jsou volby tajné, je tam plenta a nesedí tam dvoumetrový bouchač, abyste si vaší volbu rozmysleli. Pořád ještě se hlasy sčítají přímo ve volební místnosti ručně, pořád se vyvěšují výsledky voleb za každou volební místnost a pořád se dá sčítání překontrolovat.

Teď ještě stojí za to, mít nevymáchanou hubu. Stojí za to, se pokusit. Pořád se dá situace zvrátit, aniž by se muselo dělat stěhování národů nebo nějaká moderní hekatomba. Ještě nás nechytají verbíři na ulici a neženou nás do války na východní frontě. Stojí za to, se bít. Stojí za to, chodit po demonstracích, stojí za to, krást učitelům stávku, stojí za to, odhalovat zbabělé (Sebe)Středuly. Stojí za to, se pokoušet domluvit, stojí za to, objíždět sály, stojí za to, dělat alternativní média, stojí za to, vytvářet komunity a stojí za to, vybízet druhé k odvaze.

Dlouho už to nepotrvá. Situace se zhoršuje. Co neuděláme teď, to prostě nebude.

Do roku 2024 vám všem přeji, abyste ještě věřili v možnost změny. Abyste měli odvahu, sílu i vytrvalost, abyste byli dostatečně velkorysí k chybám těch, kdo se učí nést na hrbu odpovědnost za tento národ. Přeji vám sílu, zvládnout jedovaté šípy majnstrýmových médií. Přeji vám, abyste měli doma dostatečné zázemí, abyste se mohli dát na odboj a abyste ho vydrželi dělat co nejdéle.

Ještě do nás nestřílejí, ještě stojí za to bojovat. Do roku 2024 nám všem přeji hlavně odhodlání. Budeme ho potřebovat.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)